

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/2160

ze dne 27. listopadu 2019

kterým se mění nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o expozice v krytých dluhopisech

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 129 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽⁴⁾ přiznává krytým dluhopisům za určitých podmínek preferenční zacházení. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ⁽⁵⁾ uvádí hlavní prvky a společnou definici krytých dluhopisů.
- (2) Dne 20. prosince 2013 Komise požádala Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen EBA nebo „orgán EBA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽⁶⁾, o stanovisko ke vhodnosti rizikových vah krytých dluhopisů stanovených v článku 129 nařízení (EU) č. 575/2013. Podle stanoviska orgánu EBA ze dne 1. července 2014 představuje preferenční zacházení co do rizikových vah stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013 v zásadě vhodný obezřetnostní přístup. EBA však doporučil zvážit možnost doplnit kritéria způsobilosti pro preferenční zacházení co do rizikové váhy tak, aby zahrnovala přinejmenším snižování rizik likvidity a přezajištění, úlohu příslušných orgánů a další rozpracování stávajících požadavků na poskytování informací investorům.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 382, 23.10.2018, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 56.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. listopadu 2019.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ze dne 27. listopadu 2019 o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnic 2009/65/ES a 2014/59/EU (viz strana 29 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (3) V návaznosti na stanovisko orgánu EBA je vhodné přijmout další požadavky na kryté dluhopisy, kterými se zlepší kvalita krytých dluhopisů způsobilých pro preferenční kapitálové zacházení podle nařízení (EU) č. 575/2013.
- (4) Příslušné orgány mohou částečně upustit od uplatňování požadavku, aby expozice vůči úvěrovým institucím v krycím portfoliu patřily do stupně úvěrové kvality 1, a povolit, aby expozice až do výše 10 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující instituce namísto toho patřily do stupně úvěrové kvality 2. Tuto částečnou výjimku lze však uplatnit až po konzultaci s orgánem EBA a pouze za předpokladu, že v dotčených členských státech lze doložit významné potenciální problémy koncentrace v důsledku uplatnění požadavku na stupeň úvěrové kvality 1. Vzhledem k tomu, že je ve většině členských států v eurozóně i mimo ni čím dál obtížnější splnit požadavky, které musí expozice splňovat, aby dosáhly stupně úvěrové kvality 1, poskytnuté externími ratingovými agenturami, dospěly členské státy, v nichž se nacházejí největší trhy s krytými dluhopisy, k názoru, že je nutné takovou částečnou výjimku uplatňovat. Aby bylo jednodušší expozice vůči úvěrovým institucím využívat jako kolaterál pro kryté dluhopisy a aby bylo možné řešit potenciální problémy koncentrace, je nutné změnit nařízení (EU) č. 575/2013 zavedením pravidla, kterým se povolí, aby expozice vůči úvěrovým institucím až do výše 10 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující instituce patřily do stupně úvěrové kvality 2, aniž by bylo třeba konzultovat s orgánem EBA. Je nezbytné povolit používání stupně úvěrové kvality 3 u krátkodobých vkladů a u derivátů v těch členských státech, kde by bylo příliš obtížné splňovat požadavek na stupeň úvěrové kvality 1 a 2. Příslušné orgány určené podle směrnice (EU) 2019/2162 by měly mít možnost po konzultaci s orgánem EBA povolit používání stupně úvěrové kvality 3 u derivátových smluv ve snaze řešit potenciální problémy koncentrace.
- (5) Úvěry zajištěné podíly s přednostním vypořádáním emitovanými francouzskými *Fonds Communs de Titrisation* nebo rovnocennými společnostmi, které sekuritizují expozice zajištěné obytnými nebo obchodními nemovitostmi, představují způsobilá aktiva, která lze použít jako kolaterál pro kryté dluhopisy až do výše 10 % nominální hodnoty nesplacené emise krytých dluhopisů („10% práh“). Článek 496 nařízení (EU) č. 575/2013 však umožňuje, aby příslušné orgány od 10% prahu upustily. Navíc čl. 503 odst. 4 uvedeného nařízení požaduje, aby Komise vhodnost odchylky, která umožňuje příslušným orgánům od 10% prahu upustit, přezkoumala. Komise požádala orgán EBA o stanovisko v této věci dne 22. prosince 2013. EBA ve svém stanovisku prohlásil, že použití dluhopisů s přednostním vypořádáním emitovaných francouzskými *Fonds Communs de Titrisation* nebo rovnocennými společnostmi, které sekuritizují expozice zajištěné obytnými nebo obchodními nemovitostmi, coby kolaterálu by zvýšilo obezřetnostní riziko kvůli dvouúrovňové struktuře programu krytých dluhopisů zajištěných sekuritizačními podíly a vedlo by k tomu, že krycí portfolio by nebylo z hlediska úvěrové kvality dostatečně transparentní. EBA proto doporučil odchylku od 10% prahu, kterou článek 496 uvedeného nařízení stanoví pro podíly s přednostním vypořádáním, po 31. prosinci 2017 již nepoužívat.
- (6) Pouze omezený počet vnitrostátních rámců pro kryté dluhopisy připouští začleňování cenných papírů zajištěných hypotékou na obytné nebo obchodní nemovitosti do krycího portfolia. Využívání těchto struktur je však na ústupu a má se za to, že programy krytých dluhopisů zbytečně komplikují. Je proto vhodné využívání těchto struktur coby způsobilých aktiv úplně zrušit.
- (7) Jako způsobilý kolaterál se rovněž používají kryté dluhopisy vydané v seskupení struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny, které splňují podmínky nařízení (EU) č. 575/2013. Z obezřetnostního hlediska seskupení struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny nepředstavují žádné další riziko, protože s sebou nenesou stejné riziko složitosti jako používání úvěrů zajištěných podíly s přednostním vypořádáním emitovanými francouzskými *Fonds Communs de Titrisation* nebo rovnocennými společnostmi, které sekuritizují expozice zajištěné obytnými nebo obchodními nemovitostmi. Podle stanoviska orgánu EBA by zajištění krytých dluhopisů seskupením struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny mělo být povoleno, aniž by se na výši nesplacených krytých dluhopisů emitující instituce vztahoval jakýkoliv limit. Požadavek, aby se na expozice vůči úvěrovým institucím v seskupeních struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny vztahoval 15% nebo 10% limit, by proto měl být zrušen. Tato seskupení struktur využívajících kryté dluhopisy v rámci skupiny upravuje směrnice (EU) 2019/2162.

- (8) Zásady oceňování nemovitostí zajišťujících kryté dluhopisy platí pro kryté dluhopisy, aby tyto dluhopisy splňovaly požadavky pro preferenční zacházení. Požadavky na způsobilost aktiv použitých k zajištění krytých dluhopisů se týkají jejich obecné kvality, která zaručuje stabilitu krycího portfolia, a měly by proto být stanoveny ve směrnici (EU) 2019/2162. V souladu s tím by měla být ustanovení o metodě oceňování obsažena v uvedené směrnici, a regulační technické normy k posuzování zástavní hodnoty nemovitosti by se proto na kritéria způsobilosti krytých dluhopisů neměly vztahovat.
- (9) Nezbytnou součástí toho, jak zaručit úvěrovou kvalitu krytých dluhopisů, jsou limity pro poměr úvěru k hodnotě nemovitosti (*loan-to-value limits*, dále jen „limity LTV“). V čl. 129 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 se stanoví limity LTV u hypoték a námořního zástavního práva na lodě, ale nespécifikuje se, jakým způsobem by se měly limity uplatňovat. To by mohlo vést k nejistotě. Limity LTV by se měly uplatnit jako měkké limity krytí. Znamená to, že zatímco pro výši podkladové půjčky žádné limity neplatí, jako kolaterál lze tuto půjčku použít jen v mezích limitů LTV stanovených pro dané aktivum. Limity LTV určují procentní podíl půjčky, který se podílí na požadavku krytí závazků. Je proto vhodné upřesnit, že limity LTV určují podíl půjčky, který se podílí na krytí daného krytého dluhopisu.
- (10) Pro lepší přehlednost by limity LTV měly platit po celou dobu splatnosti půjčky. Konkrétní limity LTV by měly zůstat beze změny na úrovni 80 % hodnoty obytné nemovitosti u úvěrů na obytné nemovitosti, 60 % hodnoty obchodní nemovitosti u úvěrů na obchodní nemovitosti, s možností zvýšení na nebo 70 %, a 60 % hodnoty lodě. Obchodní nemovitost by měla být chápána v souladu s obecným chápáním uvedeného typu nemovitosti jako „nebytové“ nemovitosti, a to i v případě, že ji vlastní neziskové organizace.
- (11) V zájmu dalšího zlepšení kvality krytých dluhopisů, kterým se dostává preferenčního zacházení, by toto preferenční zacházení mělo podléhat určité minimální míře přezajištění, tedy zajištění nad úroveň krytí požadovaného směrnicí (EU) 2019/2162. Tento požadavek by zmírnil nejzávažnější rizika, která vznikají v případě platební neschopnosti nebo krize emitenta. Rozhodnutí členského státu, že na kryté dluhopisy vydané úvěrovými institucemi nacházejícími se na jeho území uplatní vyšší minimální míru přezajištění, by nemělo bránit úvěrovým institucím v investování do jiných krytých dluhopisů s nižší minimální mírou přezajištění, které jsou s tímto nařízením v souladu, a ve využívání jeho ustanovení.
- (12) Je třeba, aby úvěrové instituce, které investují do krytých dluhopisů, o nich dostávaly alespoň jednou za půl roku určité informace. Nezbytnou součástí krytých dluhopisů je požadavek na transparentnost, která zaručuje jednotnou úroveň poskytování informací a umožňuje investorům provádět potřebné posouzení rizik, zlepšuje komparabilitu, transparentnost a stabilitu trhu. Je proto vhodné zajistit, aby se požadavky na transparentnost vztahovaly na všechny kryté dluhopisy, tím, že se tyto požadavky zahrnou do směrnice (EU) 2019/2162. Podobné požadavky by tudíž měly být z nařízení (EU) č. 575/2013 vypuštěny.
- (13) Kryté dluhopisy jsou nástroj dlouhodobého financování, a vydávají se proto s dobou splatnosti stanovenou na několik let. Proto je nutné zajistit, aby kryté dluhopisy vydané před 31. prosincem 2007 nebo před 8. červencem 2022 nebyly tímto nařízením dotčeny. Za tím účelem by kryté dluhopisy vydané před 31. prosincem 2007 měly zůstat vyňaty z požadavků nařízení (EU) č. 575/2013 týkajících se způsobilých aktiv, přezajištění a náhradních aktiv. Kromě toho by další kryté dluhopisy splňující požadavky nařízení (EU) č. 575/2013 a vydané před 8. červencem 2022 měly být vyňaty z požadavků na přezajištění a náhradní aktiva a zůstat způsobilé pro preferenční zacházení podle uvedeného nařízení až do doby své splatnosti.
- (14) Toto nařízení by mělo být uplatňováno ve spojení s vnitrostátními předpisy provádějícími směrnicí (EU) 2019/2162. V zájmu důsledného uplatňování nového rámce, kterým se stanoví strukturální rysy emise krytých dluhopisů a pozměněné požadavky na preferenční zacházení, by měla být použitelnost tohoto nařízení odložena tak, aby se shodovala s datem, od kterého budou členské státy povinny uplatňovat vnitrostátní právní předpisy provádějící uvedenou směrnici.
- (15) Nařízení (EU) č. 575/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 575/2013

Nařízení (EU) č. 575/2013 se mění takto:

1) Článek 129 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) první pododstavec se mění takto:

— návětí se nahrazuje tímto:

„Aby byly způsobilé pro preferenční zacházení uvedené v odstavcích 4 a 5 tohoto článku, musí kryté dluhopisy ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2019/2162 (*) splňovat požadavky stanovené v odstavcích 3, 3a a 3b tohoto článku a být zajištěny některými z těchto způsobilých aktiv:

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ze dne 27. listopadu 2019 o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnic 2009/65/ES a 2014/59/EU (Úř. věst. L ..., 18.12.2019, s. 29).“

— písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) expozicemi vůči úvěrovým institucím, které patří do stupně úvěrové kvality 1 nebo do stupně úvěrové kvality 2, anebo expozicemi vůči úvěrovým institucím, které patří do stupně úvěrové kvality 3 a mají formu:

- i) krátkodobých vkladů s původní splatností kratší než 100 dnů, pokud jsou tyto vklady používány ke splnění požadavku rezervy v oblasti likvidity uvedeného v článku 16 směrnice (EU) 2019/2162, nebo
- ii) derivátových smluv, které splňují požadavky čl. 11 odst. 1 uvedené směrnice, pokud to příslušné orgány povolí;“

— písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) úvěry zajištěnými obytnými nemovitostmi až do výše hodnoty zástavních práv kombinovaných s veškerými prioritními zástavními právy nebo do výše 80 % hodnoty zastavených nemovitostí, podle toho, která z částek je nižší;“

— písmeno f) se nahrazuje tímto

„f) úvěry zajištěnými obchodními nemovitostmi až do výše hodnoty zástavních práv kombinovaných s veškerými prioritními zástavními právy nebo do výše 60 % hodnoty zastavených nemovitostí, podle toho, která z částek je nižší. Úvěry zajištěné obchodními nemovitostmi jsou způsobilé, pokud je poměr úvěru k hodnotě nemovitostí, stanovený na 60 %, překročen maximálně do výše 70 %, přesahuje-li hodnota celkových aktiv, která jsou zastavena jako kolaterál pro kryté dluhopisy, nesplacenou nominální hodnotu krytého dluhopisu o nejméně 10 % a pohledávka držitele dluhopisu splňuje požadavky právní jistoty stanovené v kapitole 4. Pohledávka držitele dluhopisu má přednost před všemi ostatními pohledávkami týkajícími se daného kolaterálu;“

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pro účely odstavce 1a se expozice vyplývající z převodu a správy plateb dlužníků majících úvěry zajištěné nemovitostmi držitelů krytých dluhopisů nebo expozice vyplývající z převodu a správy výnosů z likvidace těchto úvěrů do limitů stanovených v uvedeném odstavci nezapočítávají;“

iii) třetí pododstavec se zrušuje;

b) vkládají se nové odstavce , které znějí:

„1a. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. c) platí:

- a) u expozic vůči úvěrovým institucím, které patří do stupně úvěrové kvality 1, nesmí expozice přesáhnout 15 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující úvěrové instituce;
- b) u expozic vůči úvěrovým institucím, které patří do stupně úvěrové kvality 2, nesmí expozice přesáhnout 10 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující úvěrové instituce;
- c) u expozic vůči úvěrovým institucím, které patří do stupně úvěrové kvality 3 a mají formu krátkodobých vkladů, jak je uvedeno v odst. 1 prvním pododstavci písm. c) bodě i) tohoto článku, nebo formu derivátových smluv, jak je uvedeno v odst. 1 prvním pododstavci písm. c) bodě ii) tohoto článku, nesmí celková expozice přesáhnout 8 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující úvěrové instituce; příslušné orgány určené podle čl. 18 odst. 2 směrnice (EU) 2019/2162 mohou po konzultaci s orgánem EBA povolit expozice vůči úvěrovým institucím, které patří do stupně úvěrové kvality 3, ve formě derivátových smluv v případě, že v dotčených členských státech lze doložit významné potenciální problémy koncentrace v důsledku uplatnění požadavků na stupně úvěrové kvality 1 a 2 uvedených v tomto odstavci;
- d) celková expozice vůči úvěrovým institucím, která patří do stupně úvěrové kvality 1, 2 nebo 3, nesmí přesáhnout 15 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující úvěrové instituce a celková expozice vůči úvěrovým institucím, která patří do stupně úvěrové kvality 2 nebo 3, nesmí přesáhnout 10 % nominální hodnoty nesplacených krytých dluhopisů emitující úvěrové instituce.

1b. Odstavec 1a tohoto článku se nevztahuje na použití krytých dluhopisů jako způsobilého kolaterálu podle článku 8 směrnice (EU) 2019/2162.

1c. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. d) se 80% limit uplatňuje na každou půjčku zvlášť, určuje část půjčky, která se podílí na krytí závazků spojených s krytým dluhopisem, a platí po celou dobu splatnosti půjčky.

1d. Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. f) a g) se 60% nebo 70% limity uplatňují na každou půjčku zvlášť, určují část půjčky, která se podílí na krytí závazků spojených s krytým dluhopisem, a platí po celou dobu splatnosti půjčky.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. V případě krytých dluhopisů zajištěných nemovitostmi a loděmi splňujících požadavky tohoto nařízení musí být splněny požadavky stanovené v článku 208. Hodnoty majetku se sledují v souladu s čl. 208 odst. 3 písm. a) často a nejméně jednou ročně u všech nemovitostí a lodí.“;

d) vkládají se nové odstavce , které znějí:

„3a. Kromě zajištění některým ze způsobilých aktiv uvedených v odstavci 1 tohoto článku musí kryté dluhopisy dosahovat minimálně 5% úrovně přezajištění ve smyslu čl. 3 bodu 14 směrnice (EU) 2019/2162.

Pro účely prvního pododstavce musí být celková nominální hodnota všech aktiv v krycím portfoliu ve smyslu čl. 3 bodu 4 uvedené směrnice nejméně rovna celkové nominální hodnotě nesplacených krytých dluhopisů (zásada nominální hodnoty) a sestávat ze způsobilých aktiv podle odstavce 1 tohoto článku.

Členské státy mohou pro kryté dluhopisy stanovit nižší minimální míru přezajištění, nebo mohou povolit, aby tuto míru stanovily jejich příslušné orgány, pokud:

- a) buď výpočet přezajištění vychází z formálního přístupu, při kterém se zohledňuje podkladové riziko aktiv, nebo ocenění aktiv zohledňuje zástavní hodnotu nemovitosti, a
- b) minimální míra přezajištění není nižší než 2 % podle zásady nominální hodnoty uvedené v čl. 15 odst. 6 a 7 směrnice (EU) 2019/2162.

Na aktiva podléající se na minimální míře přezajištění se nevztahují limity velikosti expozice stanovené v odstavci 1a a tato aktiva se do těchto limitů nezapočítávají.

3b. Způsobilá aktiva uvedená v odstavci 1 tohoto článku mohou být zahrnuta v krycím portfoliu jako náhradní aktiva ve smyslu čl. 3 bodu 13 směrnice (EU) 2019/2162, v mezích limitů úvěrové kvality a velikosti expozice stanovených v odstavcích 1 a 1a tohoto článku.“;

- e) odstavce 6 a 7 se nahrazují tímto:
- „6. Kryté dluhopisy vydané před 31. prosincem 2007 nepodléhají požadavkům stanoveným v odstavcích 1, 1a, 3, 3a a 3b. Jsou způsobilé pro preferenční zacházení podle odstavců 4 a 5 až do doby své splatnosti.
7. Kryté dluhopisy vydané před 8. července 2022, které splňují požadavky stanovené v tomto nařízení ve znění platném ke dni jejich vydání, nepodléhají požadavkům stanoveným v odstavcích 3a a 3b. Jsou způsobilé pro preferenční zacházení podle odstavců 4 a 5 až do doby své splatnosti.“
- 2) V čl. 416 odst. 2 písm. a) se bod ii) nahrazuje tímto:
- „ii) jedná se o kryté dluhopisy ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice (EU) 2019/2162 jiné než ty, které jsou uvedeny v bodě i) tohoto písmene;“.
- 3) V článku 425 se odstavec 1 nahrazuje tímto:
- „1. Instituce podává zprávy o svém přítoku likvidity. Přítok likvidity je omezen na 75 % odtoku likvidity. Instituce mohou z tohoto omezení vyjmout přítok likvidity z vkladů uložených u ostatních institucí, se kterými lze zacházet podle čl. 113 odst. 6 nebo 7 tohoto nařízení.
- Instituce mohou z uvedeného omezení vyjmout přítok likvidity ze splatných peněžních částek od dlužníků a investorů do dluhopisů, pokud tento přítok souvisí s hypotečními úvěry financovanými z dluhopisů, se kterými lze zacházet podle čl. 129 odst. 4, 5 nebo 6 tohoto nařízení, nebo z krytých dluhopisů ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice (EU) 2019/2162. Instituce mohou vyjmout přítok z podpůrných úvěrů, které zprostředkovaly. S výhradou předchozího povolení příslušného orgánu odpovědného za dohled na individuálním základě může instituce přítok zcela nebo zčásti vyjmout, pokud je poskytovatel likvidity její mateřskou nebo dceřinou institucí, jejím mateřským nebo dceřiným investičním podnikem nebo jiným dceřiným podnikem stejné mateřské instituce nebo stejného mateřského investičního podniku, anebo je s uvedenou institucí spojen ve smyslu čl. 22 odst. 7 směrnice 2013/34/EU.“
- 4) V čl. 427 odst. 1 písm. b) se bod x) nahrazuje tímto:
- „x) závazky vyplývající z vydaných cenných papírů, se kterými lze zacházet podle čl. 129 odst. 4 nebo 5 tohoto nařízení, nebo z krytých dluhopisů ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice (EU) 2019/2162;“.
- 5) V čl. 428 odst. 1 písm. h) se bod iii) nahrazuje tímto:
- „iii) spolufinancované (postoupením) prostřednictvím dluhopisů, se kterými lze zacházet podle čl. 129 odst. 4 nebo 5 tohoto nařízení, nebo prostřednictvím krytých dluhopisů ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice (EU) 2019/2162;“.
- 6) Článek 496 se zrušuje.
- 7) V příloze III bodě 6 se písmeno c) nahrazuje tímto:
- „c) jedná se o kryté dluhopisy ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice (EU) 2019/2162 jiné než ty, které jsou uvedeny v písmeni b) tohoto bodu;“.

Článek 2

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 8. července 2022.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 27. listopadu 2019.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
předsedkyně
T. TUPPURAINEN